

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ІННОВАЦІЇ

МАТЕРІАЛИ VIII ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

(Суми, 15–16 березня 2018 року)

Суми
Сумський державний університет
2018

ГРАМАТИЧНА СКЛАДОВА СТРАТЕГІЇ ТЕАТРАЛЬНОСТІ (НА МАТЕРІАЛІ АМЕРИКАНСЬКОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ)

Спаська Г. А.

(Сумський державний університет)

Науковий керівник – канд. філол. наук, доцент Попова О. В.

Театральність політичного дискурсу пояснюється тим, що політики, контактуючи один з одним та з пресою, ніколи не забувають про наявність «глядацької аудиторії» і свідомо або ж підсвідомо «працюють на публіку», намагаючись викликати певну реакцію і «зірвати оплески».

Ефективність стратегії театральності залежить не лише від того, що говорить політик, а й від того, яку форму мають його висловлювання. Тому, особливу увагу варто приділити морфологічним та синтаксичним засобам, які використовують політики, бажаючи отримати певну реакцію аудиторії.

Засобами вираження стратегії театральності на морфологічному є:

1) використання певного граматичного часу, залежно від ситуації.

- Present Simple – коли мова йде про стан справ у країні на сучасному етапі:

But we have an employer-based system: that's where the vast majority of people get their health care.

- Present Perfect – демонструє бажання політика згадати минулі події, або підкреслити, що певна подія з життя суспільства ще не відійшла в історію, а залишається донині актуальною.
- Future Simple – з метою дати позитивні прогнози на майбутнє, як правило, обіцяючи що з їх приходом до влади, життя в країні зміниться.

I will be a president for all of our people.

2) використання займенникових форм I та we. Займенник першої особи множини вживається для ототожнення політика з народом, що дозволяє йому використовувати лише позитивну презентацію, звертаючись до різноманітних груп населення, та створювати в них почуття спільності.

We have to make up for lost times.

3) вживання модальних дієслів – найбільш частотними у політичних промовах є модальні дієслова, що виражають різні відтінки

зобов'язання / необхідності, серед них: must, have to, should, ought to, need, can, may:

Our government shouldn't have allowed that to happen.

4) імперативний та умовний способи дієслова.

You could have done it. If you were an effective senator, you could have done it.

Крім специфічних рис на морфологічному рівні, важливу роль для імплементації маніпулятивної функції, мають синтаксичні одиниці. Оскільки саме в синтаксисі особливо яскраво виявляється міцний зв'язок мови і мислення, що відображається у структурі тексту.

Дослідження особливостей політичного дискурсу на синтаксичному рівні свідчать, про те, що кожен вид речень покликаний виконувати конкретну функцію:

1) просте – для лаконічного висловлювання і кращого сприйняття інформації аудиторією:

This was locker room talk. I am not proud of it.

2) складне – часто має характер формально простого, або головне речення тут не несе вагомого інформаційного навантаження:

I hope we will all come together in this campaign.

3) питальне – може реалізуватися у формі риторичного запитання, яке залишається без відповіді, або сам спікер відразу ж відповідає на нього;

Are we going to have religious tests when people fly into our country and how do we expect to be able to implement those?

4) спонукальне – закликають народ слідувати словам політика і викликають певну реакцію аудиторії:

Do not allow anyone to tell you that it cannot be done.

5) заперечніе – щоб показати контраст між реальним та бажаним станом речей.

But people who were working didn't have the money to afford insurance and didn't have anybody, an employer or anybody else to help them.

Загалом, варто зазначити, що граматичні особливості стратегії театральності мають важливе значення для реалізації інтенцій політика. І надаючи належну увагу цьому аспекту, політичні лідери США здатні впливати на людей, заручаючись їх підтримкою та визнанням.

1. Popova O. V. Grammatical and lexical constituent of pre-election discourse / O. V. Popova, Y. V. Yemelyanova, N. A. Prikhodko // Middle-East Journal of Scientific Research. – Islamabad : IDOSI Publications L.L.C., 2014. – № 19 (1). – С. 48-51.
2. Popova O. V. Pejorative Lexis as a Component of a Politician's Self-presentation / O. V. Popova, N. A. Prikhodko, V. A. Volvach // The first international congress on social sciences and humanities «Ukraine-Europe». – Vienna : East-West, 2017. – P. 39-44.
3. Кобякова І. К. Концептуалізація та категоризація гумору / І. К. Кобякова // Вісник Сумського державного університету. Серія Філологічні науки. – 2006. – №11(95), Т.1. – С. 35-39.

КІНОДИСКУРС ЯК ОБ'ЄКТ ЛІНГВІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Шаповалова С. С.

(Сумський державний університет)

Науковий керівник – канд. філол. наук, доцент Баранова С. В.

Кінематограф, безсумнівно, зайняв лідируючі позиції за ступенем впливу на аудиторію, відтіснивши літературу. Адже передача художньої інформації, яка раніше здійснювалася через друкований текст, все частіше і частіше знаходить кінематографічну форму. Відповідно, твори кіномистецтва стають об'єктом вивчення цілого ряду наук, в тому числі і лінгвістики [1].

А. Зарецька під кінодискурсом розуміє зв'язний текст, який є вербальним компонентом фільму, в сукупності з невербальними компонентами – аудіовізуальним рядом цього фільму і іншими значущими для смислової завершеності фільму екстралінгвістичними факторами, тобто креолізоване утворення, що має властивості цілісності, зв'язності, інформативності, комунікативно-прагматичної спрямованості, медійності і створене колективно диференційованим автором для перегляду цього повідомлення реципієнтом (кіноглядачем) [2, с.32].

І. Лавриненко під кінодискурсом розуміє полікодове когнітивно-комунікаційне утворення, поєднання різних семіотичних одиниць в їх нерозривній єдності, яке характеризується зв'язністю, цілісністю, завершеністю, адресністю. Кінодискурс виражається за допомогою